

Mai d. A. bevilget, ligesom de private Bidrag, 3500 Rd., ogsaa ere tilstede. Spørgsmaalet foreligger nu for Rigsdagen, om den vil bevilge 3500 Rd. fra Kongerigets Finantsers Side. Udvalget har efter den Stilling, Sagen har faaet, og den Fremgang, den allerede har havt, ikke troet det rigtigt at tilraade Thinget at vægre sig ved at gaae ind paa at bevilge dette Beløb. Men da Finantsministeren for sit Bedkommende har taget den Reservation, at han ved at tilskyde de 3500 Rd. maatte ansees for at have fyldestgjort de Krav, der maatte stilles til Monarkiets Finantser som Kirkeier, mener Udvalget, at der ogsaa er Anledning for Kongerigets Finantser til at sikke sig imod, at de fremtidige Vedligeholdelsesbeløb skulde komme over paa dem. Det er ganske vist, at Rigsdagen ikke ved at bevilge disse 3500 Rd. umiddelbart paatager sig nogen Forpligtelse i saa Henseende, men Forholdene kunne let stille sig saaledes, at man, naar der ikke er en utvivlsom Maade, hvorpaa Vedligeholdelsen skal staves tilveie, vil, naar Kapellet engang forfalder, komme til Rigsdagen og begjære Midlerne dertil. Det er for at forebygge noget Saadant, at Udvalget har troet at maatte tilføie den Betingelse, at der forinden tilveiebringes betryggende Midler til Kapellets fremtidige Vedligeholdelse.

Det næste Endringsforslag er det, som er anført under Nr. 3 og angaaer det kongelige Geheimearkiv, og navnlig Anskaffelsen af Reoler og Skabe til dette. Det ærede Thing vil erindre, at der ved Finantsloven for 1861—62 blev bevilget et Beløb af syv Tusinde og nogle Hundrede Rigsdaler til Udvidelse af Geheimearkivets Lokaler ved Inddragelse derunder af de saakaldte Christian den Fjerdes Hvalvinger. Dette Arbejde er nu udført, og der foreligger her Spørgsmaal om at skaffe det fornødne Inventarium, for at der kan drages Nytte af det udvideede Lokale. Der er til dette Inventarium forlangt omtrent 5800 Rd., og Udvalget har, skjøndt dette Beløb forekommer det noget høit, ikke fundet Anledning til at udpege andre enkelte Dele, hvorpaa det troede, at der kunde ske Beparelser, end netop Malingen af Reolerne. Dertil er der forlangt 1300 Rd., men Malin-

gen er foreslaaet at skulle stee i et saadant Omfang, som man ikke har anseet for nødvendig, ja end ikke for hensigtsmæssigt. Det er nemlig paatænkt at male disse store Reoler baade indvendig og udvendig, men Udvalget har meent, at den indvendige Maling ialtsald ikke var nødvendig; men derimod snarere kunde blive skadelig, idet den i ethvert Tilfælde maatte forhindre i en længere Tid at kunne benytte Reolerne til 'Opbevaring af Papir', for at Papiret ikke skulde trække Olien fra Malingen og derved neutralisere den Hensigt, man havde med at male dem indvendig. Ved at reducere Malingen til den udvendige antager man, at et Beløb af 300 Rd. vil være tilstrækkeligt, og har derfor foreslaaet Summen nedsat med 1000 Rd., ligesom man af Hensyn til de øvrige Poster i Overslaget har foreslaaet, at dette, som i sig selv er et almindeligt Arbejde, der med Lethed kan kontrolleres, burde udføres ved Licitation. — Jeg kommer dernæst til Endringsforslaget under Nr. 4, som angaaer Gymnastikdirektøren og hans Assistent, og navnlig den for disse Funktionærer opførte Sædomsfrivning til et Beløb af 264 Rd. Det er første Gang, at en Begjæring om denne Sædomsfrivning forekommer i Finantsloven, man har i de tidligere Finantslove bestandig betragtet den Lønning, som disse Funktionærer oppebære, som Honorarer, og i den for indeværende Aar gjældende Finantslov findes Intet om Sædtillæg til disse to Mænd, uagtet Sædtillæg er opført for andre Embeds- og Bestillingsmænd. Disse Mænd ere imidlertid i Statsregnskabet for 1861—62 optagne med Sædtillæg, og Grunden, hvorfor Udvalget her foreslaaer at nægte dette Tillæg, er ikke, fordi man derved vil sige, at de ikke have Adkomst til at faae dette Sædtillæg, men da det som sagt ikke er bevilget, og da man har nogen Tvivl om, hvorvidt det er berettiget, vil man ikke give en udtryffeligg Sanction for dette Sædtillæg gennem Finantsloven, men lade det blive Gjenstand for en nærmere Underfølgelse af Statsrevisionen; der vil da fra Statsrevisionens Side være Anledning til at tilveiebringe saadanne Beviisligheder, som maatte gjøre det klart, at disse Mænd for deres Personer have Adkomst til det Sædtillæg, som her er opført for dem.